

Den speedsnakkende fingermaler Frederik Næblerød slår gækken løs. Den måske sidste udstilling på Gl. Holtegaard er lidt for pjattet.

Masquerade

★★★★☆☆

Til 29. oktober 2023. Gl. Holtegaard.
Attemosevej 170, 2840 Holte.

Af **Holger Dahl** htda@berlingske.dk

Han er hele Danmarks kaoskunstner. Nu fyrer Frederik Næblerød den af på det, der kan vise sig at blive Gl. Holtegaards næsten-svanesang som udstillingssted.

Rudersdal Kommune annoncerede i juni måned at kommunens driftsstøtte til kunsthallen vil ophøre med udgangen af 2024, og samtidig annoncerede direktør Maria Gadegaard, der gennem ti år har gjort et markant stykke arbejde for at styrke stedets udstillingsprofil, at hun havde opsagt sin stilling pr. første september 2023. Et sammenfald, der nok næppe er tilfældigt.

Gadegaard nåede dog på baggrund af Frederik Næblerøds meget stærke bidrag til »Fed Ler«-udstillingen for to år siden at invitere ham til at lave en stor soloudstilling på Gl. Holtegaard, og det var alt i alt en god idé.

Frederik Næblerød (f. 1988), der tog afgang fra Det Kongelige Danske Kunstakademi i 2018, fik allerede to år senere et stort folkeligt gennembrud med sin medvirken i DR-programmerne om »Kunstnerkolonien i Skagen« og året efter med dokumentarserien »Ufortyndet« - også på DR.

I de to programserier markerede Frederik Næblerød sig med en energi som raketbenzin i sammenligning med sine mere sindige kolleger. Konstant talende, konstant undersøgende, kastede han sig over lærreder, cigaretter og samtaler med en altopslugende grådighed, der var helt elementært fascinerende.

Han malede hundrede billeder på den tid, de andre malede et, og havde samtidig tid til at kommentere alt det, som kollegerne havde gang i, og til at feste, når dagen var slut.

Næblerøds kunstneriske metode, i hvert fald som man så den i de to programserier, er næsten en parodi på ideen om »den skøre kunstner«. Den speedsnakkende, unge mand kaster sig med arme og ben ud i vild fingermaling uden mål eller med.

Alt kan bruges, alt kan blive til noget, alt kan blive til noget andet, alt kan kasseres. Sådan er hans metode, og selvom man kan ryste på hovedet af meget af det, som han frembringer, er der omkring ti procent, der holder vand, og som til gengæld er både originalt og værd at beskæftige sig med.

Sjovt nok viser denne udstilling, at han måske skulle kaste sig mere over den rumlige kunst. Lerets direkte formbarhed tiltaler ham åbenlyst, og udstillingen »Masquerades« bedste værker er dem, der har en skulpturel og rumlig dimension - som for eksempel de 11 forgyldte »masker« på ultramarinblå søjler på kunsthallens forplads. Her fungerer den udknaldede grænseløshed bedre end i malerierne. Måske fordi leret helt naturligt yder større modstand end den flydende maling.

Stilfærdig barok

Udstillingen på Gl. Holtegaard iscenesætter hele Lauritz de Thurahs fine barokbygning

»Skør kunstner« bolttrer sig. Det kan blive det sidste suk

med farvede vægge og »installationer«, der går i dialog med rummene. Værkerne gør dog et større indtryk end dekorationerne, der ikke løfter sig over det pudseløjlige.

I den blå sal er der således et tableau med en seng og et »svævende« skelet, man ret hurtigt går forbi, mens de udskårne spejle i samme rum med deres legesyge, næsten Disney-agtige ansigter i hvid fugemasse er uforglemmelige. Det samme gør sig gældende i det næste, lyserøde rum, hvor en serie surrealistiske vildtopsatser i typisk Næblerød-keramik gør et stort indtryk.

I tv-programmerne ser man Frederik Næb-

lerød hælde maling ud på sine lærreder og derefter tvære rundt i farverne på jagt efter et eller andet motiv. Han har helt klart udfordret den teknik til denne udstilling, hvor mange af de »barokke« malerier bærer klare spor af rent faktisk at være komponeret på mere traditionel vis.

Det er ikke nødvendigvis en god vej at gå, tror jeg, for uden den fandenivoldske vildskab og de bizart henkastede monstre, der normalt dukker op i Næblerøds værker, virker billederne lidt for ordinære - og i hvert fald ikke uhyggelige på nogen måde, selvom det vist var det, der var meningen.

»Udstillingens bedste værker er dem, der har en skulpturel og rumlig dimension.«

Der er fuld tryk på det barokt bizarre i det gule rum, hvor frugtfadet og skeletterne er klare referencer til fortidens billedkunst. Foto: David Stjernholm

Udstillingens titel »Masquerade« hentyder til barokkens maskefester, hvor høj som lav kunne slå gækken løs og udfordre tidens stive, sociale konventioner. Sådan et koncept er naturligvis »Gefundenes Fressen« for en kongeprovo som Næblerød, men jeg synes desværre, at både han og Gl. Holtegaard går en smule galt i byen, når de kobler de Thurahs lille landsted til den slags »Hollywood-fuld tryk på barok« med memento mori-skeletter, dekadence og det hele.

På trods af etiketten »barok« opfatter jeg egentlig de Thurah som en ret stilfærdig, mere klassisk orienteret arkitekt, og det havde klædt udstillingen, hvis den havde forholdt sig lidt mere lyttende til bygningen, end den gør nu, hvor den bare vildt fræsende - og sjovt bevares - følger den der »første femminutters brainstorm-idé«.

Når det så er sagt, må det samtidig siges, at Frederik Næblerød og Gl. Holtegaard i fællesskab har lavet en skæg, oplevelsesrig og helt klart seværdig udstilling. Det klæder Næblerød at udfordre sig selv, og det klæder museet at slå håret ud.

Jeg kvitterer derfor med fire barokke stjerner og håber, at de mange skæve og skøre indfald kan virke som en besværgelse, der på en eller anden måde kan redde Gl. Holtegaard ud af det økonomiske morads, som udstillingsstedet er havnet i.

UDSTILLING

Giv den mand et fast tv-program, tak!

Med Coco Chanel's ord: »Mode er ikke noget, der kun findes i kjoler. Mode er i himlen og på gaden - mode handler om ideer, den måde, vi lever på, og det, der sker.«

Og det fascinerende ved mode-trends er, at de afspejler samfundets udvikling. For eksempel var 80ernes store skulderpuder, aerobicbesættelse og powersuits til kvinder en reaktion på 70ernes mere afslappede hippielook med trompetbukser, fuldskæg og dyrkelse af det naturlige skønhedsideal.

I DR2s nye programserie »Hvad siger din stil?« kigger Anna Lin sammen med modeekspert Moussa Mchangama nærmere på kendte danskeres garderober for at se, hvad deres stil siger om dem.

Hvert program kigger tilbage på et bestemt årti krydret med musikvideoer og arkivklip fra den pågældende periode samt kommentarer fra stileksperter og kendisser som Chris Pedersen, Peter Falktoft, Hella Joof og Pelle Peter Jensen.

Det er der kommet en række spændende programmer ud af, der zoomer ind på trends og modetendenser fra de sidste fem årtier, for eksempel 00ernes kriminelt lavtaljede jeans, 90ernes tårnhøje Buffalosko eller 80ernes obligatoriske skulderpuder.

En del af kulturhistorien

Castingen af medvirkende gør programmet seværdigt, fordi det er kendte, der ikke bare følger tidens modetrends, men har deres egen karakteristiske stil, som skiller sig ud fra mængden.

Og modeekspert Moussa Mchangama er en kæmpe gave til program-

MEDIKOMMENTAR

Nyt program, hvor danske kendisser lukker seeren ind i deres klædeskab, er både underholdende og inspirerende.

Af Nanna Balslev
nbal@berlingske.dk

met med sine skarpe analyser og store popkulturelle viden. Giv den mand et fast tv-program om popkultur, tak!

Han er genial til at forklare, hvordan dyrkelse af stjerner som Britney Spears, Christina Aguilera og Paris Hilton var med til at gøre moden hyperseksualiseret i 00erne med korte croptops med simillisten, kriminelt

korte miniskørter og jeans så lavtaljede, at de nærmest afslører kønsbehåringen.

Alle tendenser, som i øvrigt er tilbage i gadebilledet under betegnelsen Y2K fashion (opkaldt efter årtusindskiftet). De fleste 15-årige går p.t. klædt, præcis som jeg selv gjorde for 20 år siden - og på den måde går modetendenser ofte i ring.

Vi lærer også, hvorfor rapperen Jonas For Fanden (som de fleste over 50 nok ville bedømme som enten rocker eller pusher på grund af hans tatoveringer) helst går i afslappede kondisko eller praktisk vandretøj fra mærker som Fjällräven eller Patagonia - altid købt i genbrugsforretninger.

Stilen kaldes gorpcore (en forkortelse for vandredtrykket good old raisins and peanuts) og blev en af de dominerende trends i 10erne, hvor mange smarte typer pludselig gik rundt i fleecetrøjer, vandresko midt i storbyen og en vandflaske hængende fra bukserne i en karabinhage.

»Hvad siger din stil?« er public service i ordets bedste forstand, fordi det navigerer mellem kulturformidling og underholdning.

Uanset alder vil det for mange også være et sjovt trip down memory lane at se arkivklip og tendenser fra ens ungdom foldet ud og sat ind i en større historie.

Også for at blive klar over, at nogle trends godt må blive i fortiden. Det kan for eksempel godt være, at g-strengen og de ekstremt lavtaljede jeans er tilbage i butikkerne, men for undertegnede er det en stil, der for evigt er begravet sammen med mine 20ere.

»Hvad siger din stil?«, 6 afsnit.
Kan ses på dr.dk/tv.

Modeekspert Moussa Mchangama (th.) er en kæmpe gave til programmet med sine skarpe analyser og store popkulturelle viden. Foto: DR